

problemer i samme omfang, som de har gjort tidligere, og det er vel heller ikke rimeligt. Her kan man tilføje, at truslen mod vores fred og frihed er fælles, og at svaret herpå vel så også må være fælles.

Vi afviser forslaget.

Med hensyn til EU som atommagt må vi sige, at på trods af den modvilje, man har imod atomvåben, må man ikke glemme, at der jo i visse dele af verden er så ustabile systemer og regimer, at man ikke entydigt kan sige, at freden og friheden og demokratiet er de primære mål blandt de regimer, som har atomvåben. At afskaffe atomvåben i Europa ville være ønskeligt, men er vel utopisk i øjeblikket af den grund, at det ville være at kaste håndklædet i ringen over for disse systemer. I Venstre sætter vi freden, friheden og demokratiet højt – så højt, at vi ikke vil risikere at udsætte os for unødigt overlast. Vi bifalder imidlertid nedrustningen, som den er traktatfæstet i ikkespredningsaftalen om atomvåben.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hver gang talen kommer på en eventuel fælles sikkerhedspolitik og forsvarspolitik i Unionen, kommer Venstre med det billede, at vi har ikke kunnet håndtere Eksjugoslavienkrisen på tilstrækkelig vis, og at det derfor kræver, at vi har en fælles sikkerheds- og forsvarspolitik i Unionen.

Jeg vil derfor spørge Venstres ordfører: Hvad er det for nogle instrumenter, der efter Venstres mening helt nøjagtigt skulle til, for at Unionen selv kunne have håndteret krisen i Eksjugoslavien uden blandt andet USA's og Ruslands deltagelse? Hvad er det for nogle instrumenter, man ønsker at Unionen skal have til at løse sådan nogle ting?

For mit eget vedkommende har jeg meget svært ved at forestille mig, at Unionen skulle kunne få nogle instrumenter, der kunne være brugbare i Eksjugoslavien, så Unionen kunne have klaret det alene, men det er ikke desto mindre det eksempel, som Venstre gang på gang trækker frem som argument for en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i Unionen. Så hvis Venstres ordfører har mulighed for det, vil jeg gerne have, at Venstre giver et lidt tydeligere billede af, hvad det er for nogle instrumenter, man ønsker for blandt andet at kunne håndtere en krise som den i Eksjugoslavien.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er ikke det fjerneste overrasket over, at hr. Jens Kirk er uenig med Enhedslisten om den generelle sikkerhedspolitik og dermed om B 18.

Jeg er heller ikke overrasket over, at der er uenighed med hensyn til den generelle holdning til atomvåben, hvor vi principielt er imod, og hvor jeg kan forstå, at Venstre ikke har samme holdning. Men det, jeg ikke forstår at vi ikke kunne få et svar på, var, om Venstre er for eller imod, at EU skal være en atomvåbenmagt, som er det, B 21 drejer sig om. Det spørgsmål må vi da kunne forlange at både vi og befolkningen får et klart ja eller nej til. Skal EU være en atomvåbenmagt? Ja eller nej.

Lene Espersen (KF):

Enhedslisten fremsætter her to beslutningsforslag. Det første, B 18, foreslår, at Folketinget beslutter, at Danmark ikke skal deltage i en fælles udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik eller deltage i et eventuelt nyt EU-organ, der beskæftiger sig med sikkerhedspolitik.

I det næste beslutningsforslag, B 21, foreslår Enhedslisten endvidere, at Danmark nedlægger veto mod ethvert forslag, der går ud på at gøre EU til en atomvåbenmagt.

Det Konservative Folkeparti afviser kategorisk begge beslutningsforslag.

Det Konservative Folkeparti ønsker nemlig i modsætning til Enhedslisten, at EU på et tidligere tidspunkt og på flere områder får fastlagt fælles aktioner på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område, og at sanktioner og henstillinger samt selve gennemførelsen af de fælles aktioner skal kunne gennemføres med kvalificeret flertal. For at nå dette mål og for at effektivisere det udenrigspolitiske arbejde ønsker vi, at Rådets sekretariat i Bruxelles, som beskæftiger sig med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, bliver styrket med højt kvalificerede diplomater.

Det Konservative Folkeparti ønsker ligeledes generelt, at den forsvarspolitiske dimension i EU bliver styrket under hensyntagen til NATO-samarbejdet. De Konservative ønsker også, at Danmarks forbehold over for deltagelse i det forsvarspolitiske samarbejde i WEU-regi ophæves.

Jeg kan for så vidt tilføje, at Det Konservative Folkeparti jo også ønsker, at de fire forbehold bliver ophævet efter en dansk folkeafstemning om dette. Vi ønsker ikke at sætte os uden for indflydelse, og vi afviser derfor B 18.